

Publicerad 2007-08-15 00:54 av konvex

en del av en novell jag skrev för ett tag sen.

tån brevid

När jag suttit där en stund och tankarna hackat bort en bit av hjärnsubstansen brukar jag studera mina fötter.

Dom oftast rosa tånaglarna, dom alderles för långa tårna,
och det stora mellanrummet mellan stortån och tån brevid.

En del kallar den för pektån, precis som pekfingret, men jag tycker bara det låter dumt. Man kan ju inte peka med tårna !

Så jag brukar bara kalla den för tån brevid.

Jag ler en stund, sen kommer hopplösheten och sliter tag i mig igen.

Tänk om jag är en såndär tå. En tå brevid.

En sån tå som ingen lägger märke till, som bara finns där.

Jag har nog alltid varit en tå brevid.

Aldrig vågat stå för vad jag tycker och tänker, och oftast orkar jag inte ens bilda mig en egen uppfattning om saker, för om någon frågar mig om vad jag tycker vill jag inte tycka fel.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren konvex med Poeter.se id #18069 innehar upphovsrätten